

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Eberhardus Episcopvs. 1. Julii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

J U L I U S.

S. EBERHARDUS
EPISCOPVS.

i. Julii.

Satagite ut per bona opera eertam,
vestram vocationem & electionem
faciatis, hac enim facientes non
peribitis aliquando. 2. Petri.

EBERHARDVS gente Bojus, genere
comes, cum è Collegio Bamber-
gensium Canonicorum ad Religioto-
rum se Juvenis transtulisset, à suis in-
de nolens extractus & in Gallias est amanda-
tus; ut (quod hodie etiam amat fieri)
cum veste mores sanctos & sanctiora pro-
posita poneret. Sed non præpotuere Numi-
ni amicorum inimica consilia. Redux enim
in idem monasterium se abdidit; Biburgensi
dein Asceterio mox etiam Salisburgensi E-

A pisco-

piscopatui jussus præesse, in miseris, Si quis.
 quam alius, pius fuit. Itaque promum con-
 dum et si seniculum insequi hospitem Bibur-
 go Ratisbonam usque compulit, &, quem
 transeunti negaverat, vini haustum deferre:
 ipse, cum Italiam peteret, ægræ muliercu-
 læ equum cessit & pedes Apenninum con-
 scendit. Elephantiacorum cùm & corpora
 & animos curaret, reddente ex his uno cum
 vomitu Divinum Epulum, ore suo omnia
 excepit, nec multò pòst cognovit, sub ægro
 illo Christum latitasse virtutis suæ explora-
 torem. Dum vixit, nulli unquam quid-
 quam MARIA nomine petenti denegavit,
 ideoque mortuum nonnemo sinu MAGNA
 MATRIS velut infantem foveri vidit, & ne-
 gare, quod ipsa illi VIRGOLIBAVIT, inebriari.
 Quid hic agitis Sodales Marianis? Matrem
 esse vestram MARIAM vultis pauperum pa-
 tres esse. Et profectò aut filii MARIAE non
 estis, aut Fratri EBERHARDO sinum invi-
 detis. Ex tom. 2. Henric. Canis. & Tom. 1. Bav. S.

M E D I T A T I O.

*Decuracujusvis suam vocationem
 adimplendi.*

1. **S** Eberhardus præelegit tenebras asceterii pra-
 publica luce Ecclesiastici honoris. **C**urritur in
 qui

quit S. Bernardus super Cantica In Clero passim ab omni etate & ordine, à doctis pariter & indoctis ad Ecclesiasticas curas, tanquam sine curis jam quaque victurus sit, cum ad curas pervenerit. Prima igitur cura sit cuique in sua vocatione salutem suam curare. *Quid prodest homini, si mundum universum, suis curis & laboribus lucretur; anima vero detrimentum patiarur.* Marci 8.

2. Non præpotuere amicorum inimica consilia à sanctioribus propositis S. Eberhardum abstrahere volentium. Quam multa facimus nos in gratiam amicorum, & hæc faciendo damnamus unicam nostram, & *quam tibi dabit vel subditus, vel uxor, vel liberi, vel amicus pro anima tua perdita commutatione?* Matt. 16.

3. Duplici curâ S. Eberhardus specialiter enituit, cura corporis Christi mystici in fovendis pauperibus, & cura corporis dominici in Ss. Eucharistia & his certam fecit vocationem suam. *Veniet filius hominis in gloria patrii sui, & tunc reddet unicuique secundum opera ejus.* Matt. 16. NB. non judicabit secundum titulos vel Ecclesiastice vel sacerdotalis dignitatis, sed secundum opera.

VISITATIO B. M. V.

^{2.} Julii.

Vt audivit salutationem Mariae Elisabeth exultavit infans in utero ejus, & repleta est spiritu sancto.
Luc. c. 1.

A 2

Redi-